

20 éves fiatalember gondolatai városunkról:

20 év

20 év rengeteg idő...

Mégis úgy érzi az ember, mintha az a 20 év csupán csak 1 nap lett volna...

Egyik nap még anyáink szerető kezei között dédelgetnek minket.

Másik nap pedig már a szárnyainkat bontogatjuk, pont, mint a többi 20 éves fiatal.

De mi mások vagyunk, mint a többi 20 éves.

Mi, balatonfüzfi 20 évesek együtt nőttünk fel egy várossal.

Azzal a várossal, ami a biztonságot nyújtja számunkra, és az otthonunknak nevezhetünk.

Minden évben mindketten egy évvel idősebbek leszünk.

Minden évben ugyan az a szám áll mindkettőnk tortáján.

És minden évben eszünkbe jut, hogy egy idősek vagyunk az otthonunkkal.

Halványan látom magam kívülről, amikor először gyakoroltam gyermekként a járást

Balatonfüzfő utcáin. Aztán amikor először léptem át a Szivárvány óvoda kapuját. Amikor 7

évesen az izgalomtól remegve érkeztem meg az Irinyi iskolába. Arra a napra pedig pontosan

emlékszem, amikor eldöntöttem, hogy az Öveges iskolában fogom folytatni a

tanulmányaimat. Mind ezek után nem volt kérdés, hogy itt szeretnék dolgozni is.

Szeretem ezt a várost. Szeretek itt élni. És szeretek tenni érte, hogy Balatonfüzfő jó otthonom legyen.

Tellik az idő... Múlnak az évszakok. A nyarat ősz követi, ősz a tél, és mindig csak egy gondolat cirkál a 20 éves buksimban: Még itthon vagyok, de akárhova is sodor az élet, a szívem mindig Balatonfüzfőre fog húzni.

Nyirő Bence